

د کورنتيانو په نوم د پولوس رسول اول خط

سلام او د خُداى شُکر

۱ د پولوس د طرف نه سلام چې د خُداى پاک په مرضى د عيسى مسيح بللے شوعے رسول او د ورور سوستينس له طرف نه، ۲ د خُداى پاک د هغه جماعت په نوم چې په کورنتوس کښې دے، يعنې د هغوى په نوم چې په عيسى مسيح کښې پاک کرے شوى او بللے شوى مقدسين دى، او د هغوى ټولو په نوم هم چې په هر خُداى کښې زمونږ د مالک عيسى مسيح او د خپل مالک دواړو په نوم عبادت کوى، ۳ زمونږ د خُداى پلار او د مالک عيسى مسيح فضل او سلامتې دې تاسو سره وى. ۴ زه ستاسو دپاره د خُداى پاک د هغه فضل چې په عيسى مسيح کښې په تاسو وشو، همېشه د خُداى پاک شُکر کوم. ۵ ځکه چې په عيسى مسيح کښې تاسو په هر لحاظ سره د کلام او هر قسم علم خاوندان شوى. ۶ هم دغه وجه ده چې د مسيح گواهي په تاسو کښې مضبوطه شوه، ۷ تر دې چې تاسو د يو روحانى نعمت نه هم نيمگړى نه يئ کله چې تاسو زمونږ د مالک عيسى مسيح د بيا راتلو په انتظار يئ. ۸ هغه به تاسو تر آخره پورې مضبوط ساتي، نو چې تاسو زمونږ د مالک عيسى مسيح د راتلو په ورځ بې الزامه يئ. ۹ خُداى پاک په خپلو خبرو کښې وفادار دے، د هغه په وسيله تاسو د هغه د زوى، زمونږ د مالک عيسى مسيح د شراکت دپاره راوبللے شوى.

په جماعت کښې ډله بازي

۱۰ نو اوس اے وروڼو او خوبندو، عيسى مسيح چې زمونږ مالک دے، د هغه د نوم په وسيله په تاسو زور راوړم چې تاسو ټول يو شئ او په خپل مينځ کښې ډلې مه جوړوئ، بلکې تاسو په يو عقل او پوره په يو خيال او اتفاق شئ. ۱۱ ځکه چې اے وروڼو او خوبندو، ستاسو په نسبت ما ته د خلوى د خاندان نه معلومه شوې ده چې ستاسو په مينځ کښې جگړې روانې دى. ۱۲ زما مطلب دا دے چې تاسو هر يو وائى چې، ”زه د پولوس د ډلې نه يم،“ يا ”زه د پولوس د ډلې نه يم،“ يا ”زه د کائفس د ډلې نه يم،“ يا ”زه د مسيح د ډلې نه يم.“ ۱۳ ولې مسيح په ډلو وويشلے شو؟ ولې پولوس ستاسو دپاره په سولې کرے شو؟ يا ولې تاسو د پولوس په نوم بېتسمه اخستې ده؟ ۱۴ زه د خُداى پاک شُکر گزار يم چې د کرسپوس او گايوس نه بغير ما په تاسو کښې بل يو تن ته هم بېتسمه نه ده ورکړې، ۱۵ نو چې څوک دا ونه وائى چې تا زما په نوم بېتسمه اخستې ده. ۱۶ او رښتيا ما د ستيفناس خاندان ته هم بېتسمه ورکړې ده. خو نور زما په ياداشت کښې نه راځي چې ما به بل چا ته بېتسمه ورکړې وى. ۱۷ ځکه چې مسيح زه بېتسمه ورکولو له نه يم رالېږلے بلکې د زيرى اورولو دپاره بې رالېږلے يم، او هغه هم زما د عالمانه تقرير په بنياد نه، هسې نه چې د دې په وجه د مسيح سولې بې اثره شى.

حضرت عيسى مسيح د خُداى پاک قدرت او حکمت

۱۸ ځکه چې د سولې پېغام د هلاکېدونکو په نزد خو بې وقوفى ده خو مونږ دپاره چا چې خلاصون حاصل کرے دے دا د خُداى پاک قدرت دے. ۱۹ ځکه چې دا ليکلى دى چې، ”زه به د حکيمانو حکمت تباه کړم، او د هوبښيارانو هوبښيارتيا به رد کړم.“ ۲۰ هغوى چرته دى چې هوبښيار دى؟ عالمان چرته دى؟ د دې زمانې تکړه بحث کوونکى چرته دى؟ ولې خُداى پاک د دُنيا حکمت ته بې وقوفى نه ده وئيلې؟ ۲۱ ځکه چې خُداى پاک د خپل حکمت د فېصلې په مطابق دا خوبښه کره چې دُنيا په خپل عقل سره هغه پېژندلے نه شى، نو خُداى پاک دا غوښتل چې د دې بې وقوفى بيان په وسيله به هغوى ته خلاصون ورکړى څوک چې ايماندار دى. ۲۲ ځکه چې يهوديان د نښو طلب کوى او يونانيان د حکمت خواهشمند دى. ۲۳ خو مونږ په سولې شوى مسيح زيرے ورکوو چې د يهوديانو په نزد د تيندک خوړلو کانپے او د غېر يهوديانو په نزد بې وقوفى ده. ۲۴ خو څوک چې رابللى شوى دى، که يهوديان دى که غېر يهوديان، د دواړو دپاره مسيح د خُداى پاک قدرت او د خُداى پاک حکمت دے. ۲۵ که چرته بنى آدمو ته د خُداى پاک حکمت بې وقوفى ښکارى خو دا د بنى آدم د حکمت نه زيات حکمت دے او که دوى ته د

خُدائِ پاک زور کمزورۍ ښکاري خو دا بيا هم د بنی آدمو د زور نه زورور دے. (۲۶) اے وروڼو او خوبندو، د خپل پخواني مقام په حقله سوچ وکړئ چې ستاسو په مينځ کښې د انساني معيار په مطابق تاسو کښې نه ډېر هوشيار ؤو، نه ډېر زورور ؤو او نه ډېر د اوچت خاندان خلق ؤو. (۲۷) خو خُدائِ پاک د دُنيا بې وقوفان غوره کړل د دې دپاره چې هوشياران شرمنده کړي، او خُدائِ پاک د دُنيا کمزوري غوره کړل د دې دپاره چې زورور شرمنده کړي. (۲۸) بلکې خُدائِ پاک د دُنيا کمزوري، سپک او بې اصله خلق غوره کړل د دې دپاره چې په هغوی معتبر خلق نشته کړي، (۲۹) نو چې بيا هيڅوک هم د خُدائِ پاک په وړاندې فخر ونه کړي. (۳۰) خُدائِ پاک په خپله مونږ د عيسی مسيح سره يو کړو، او د عيسی مسيح په وسيله يې حکمت راکړو او هغه زمونږ دپاره صداقت، پاکوالي او خلاصون وگرځېدو، (۳۱) نو دې دپاره لکه څنگه چې ليکلی دی، ”څوک چې فخر کوي هغه دې په مالک فخر کوي.“

په سولۍ شوی د حضرت عيسی مسيح پېغام

۲ (۱) اے وروڼو او خوبندو، کله چې زه تاسو له راغلم او په تاسو کښې مې د خُدائِ پاک د راز زيرې خور کړو، نو هغه څه د اوچتې درجې تقرير يا د حکمت په زور نه وو. (۲) کله چې زه تاسو سره وم نو ما دا فېصله کړې وه چې تاسو ته په سولۍ شوی عيسی مسيح نه بغېر نور د هيڅ بيان ونه کړم. (۳) او زه تاسو ته په عاجزۍ، ويره او رپېدو راغلم. (۴) زما د بيان او د زيری د اثر وجه د حکمت او په مائل کوونکو خبرو نه وو بلکې هغه د خُدائِ پاک د روح او د قدرت د مخه ثابت وو، (۵) نو ما دا ځکه وکړل چې ستاسو ايمان د انسان د حکمت په بنياد نه بلکې د خُدائِ پاک په قدرت ولاړ وي.

د خُدائِ پاک د روح په وسيله حکمت

(۶) بيا هم په کلکو ايماندارانو کښې مونږ د حکمت خبرې کړو که څه هم چې دا نه د دُنيا او نه د دې دُنيا د سردارانو حکمت دے، څوک چې فنا کېدونکی دی. (۷) بلکې مونږ د خُدائِ پاک د هغه پټ حکمت راز بيانوو کوم چې خُدائِ پاک د دُنيا جوړولو نه مخکښې زمونږ د لويی دپاره فېصله کړې وه. (۸) نو د دې زمانې يو سردار هم په دې پوهه نه شو ځکه که هغوی پوهه شوی وے نو د جلال مالک به يې په سولۍ کړے نه وو. (۹) بلکې څنگه چې ليکلے شوی دی چې، ”څه چې نه سترگو ليدلی، نه غوږونو اورېدلی او نه د انسان په زړه کښې راغلی دی، هغه څيزونه خُدائِ پاک د هغوی دپاره تيار کړي دی څوک چې د هغه سره مينه کوي.“ (۱۰) دا ټولې خبرې خُدائِ پاک په مونږ د روح په وسيله ښکاره کړې، ځکه چې روح د هر څيز تلاش کوي بلکې د خُدائِ پاک پټې خبرې هم معلوموي. (۱۱) ځکه څوک د بل انسان د زړه خبرې معلومولے شی بغېر د انسان د خپل روح نه چې په هغه کښې دننه دے؟ دغه شان د خُدائِ پاک د روح نه بغېر هېچا ته د خُدائِ پاک خبرې معلومې نه دي. (۱۲) خو مونږ دُنياوای روح نه دے حاصل کړے، بلکې هغه روح مو حاصل کړے دے چې د خُدائِ پاک د طرفه دے، د دې دپاره چې هغه نعمتونه وپېژنو کوم چې خُدائِ پاک مونږ ته وړيا راکړي دي. (۱۳) او مونږ هغه خبرې هغه شان نه بيانوو چې انساني حکمت مونږ ته ښودلی دی، بلکې هغه شان يې بيانوو چې مونږ ته روح راښودلی دی، او دغسې روحاني خبرې هغه چا ته ښايو، څوک چې روحاني دی. (۱۴) خو څوک چې روحاني نه وی نو هغوی د خُدائِ پاک د روح خبرې نه مني ځکه چې دا د هغوی په نزد بې وقوفی ده، او هغوی په هغې نه شی پوهېدے ځکه چې هغوی تش د روح القدس په وسيله پوهېدے شی. (۱۵) څوک چې روحاني خلق دی هغوی هر څه آزمائي خو هغه په خپله هيڅوک نه شی آزمائيلے. (۱۶) ځکه چې، ”د مالک خُدائِ په اراده څوک پوهېدے شی؛ يا څوک هغه ته مشوره ورکولے شی؟“ خو مونږ د مسيح عقل لرو.

د خُدائِ پاک په کار کښې ملگری

۳ (۱) اے وروڼو او خوبندو، ما تاسو سره لکه د روحاني خلقو په شان خبرې ونه کړے شوې بلکې داسې مې وکړې لکه چې دُنياوای خلقو سره چې په مسيح کښې ماشومان دي. (۲) ما تاسو له پي درکړل خو روتی نه، ځکه چې تاسو روتی خوړلو ته تيار

نہ وئی۔ بلکہ اوس ہم لا تاسو تيار نہ ٿي۔ ۳) ڪُڪه ڇي تر اوسه پوري تاسو د گناه د فطرت په اختيار کښي ٿي، او ڇي تر اوسه پوري په تاسو کښي حسد او جگړه روانه ده. نو وٺي د ډي نه دا پته نه لگي ڇي تاسو تر اوسه د انساني خواهش په مطابق ڪردار کوي؟ ۴) ڪُڪه ڇي څه وخت ڇي يو وائي ڇي زه د پولوس په ډله کښي ٿي، نو وٺي تاسو په داسي کولو د انساني فطرت په مطابق نه شوي؟ ۵) اپولوس څوک دے؟ او پولوس څوک دے؟ هغوي څو صرف خادمان دي د ڇا په وسيله ڇي تاسو ايمان راوړو او دغه شان مونږ هر يو هغه خدمت وکړو کوم ڇي مالک مونږ ته حواله کړي وو. ۶) ما کرونده وکړه، اپولوس اوبه وکړي، خو وده ورته خدائ پاک وکړه. ۷) نو بيا نه کرونده کونکي او نه اوبه وکونکي څه شے دے، بلکي صرف خدائ پاک دے ڇي وده وکونکي دے. ۸) د تخم کرونکي او د اوبو وکونکي دواړو مقصد يو دے، خو هر يو به د خپل محنت په مطابق اجر بيا مومي. ۹) ڪُڪه ڇي مونږ د خدائ پاک خدمتگار يو، تاسو د خدائ پاک زمکه او د خدائ پاک عمارت ٿي. ۱۰) ما د هغه فضل په مطابق ڇي خدائ پاک راته راکړو، ما د يو پوهه گلکار په شان بنياد کښودو او که په هغي بل څوک عمارت ودانوي، نو هر يو گلکار ډي په ډي خبردار شي ڇي پرې څنگه عمارت جوړ کړي. ۱۱) ڪُڪه ڇي هيڅوک هم بل بنياد نه شي اښودلے بغیر د هغه بنياد نه ڇي اښودلے شوي دے، او هغه بنياد عيسيٰ مسيح دے. ۱۲) که څوک په هغه بنياد باندې د سرو زرو، د سپينو زرو، د قيمتي کاڼو، لږگو، وښو يا د بوسو عمارت جوړوي، نو د هر گلکار کار به په خپله ښکاره شي ڪُڪه ڇي د قيامت په ورځ به دا په اور راڅرگند شي. او زمونږ د کار نښي او بدې به په اور آزمائيلے شي. ۱۳) که په هغه بنياد د ڇا جوړ عمارت باقي پاتي شي نو هغه گلکار به اجر بيا مومي. ۱۴) که د ڇا کار وسوزيږي نو هغه ته به تاوان ورسپري، خو هغه به په خپله په سوزېدو سوزېدو کښي د اور نه بچ شي. ۱۵) ولي تاسو خبر نه ٿي ڇي تاسو د خدائ پاک کور ٿي او د خدائ پاک روح په تاسو کښي اوسپري؟ ۱۶) که څوک د خدائ پاک کور بربادوي نو خدائ پاک به هغه کس برباد کړي ڪُڪه ڇي د خدائ پاک کور پاک دے او هغه کور تاسو ٿي. ۱۷) په تاسو کښي ډي څوک هم خپل ځان نه دوکه کوي. که ستاسو خيال وي ڇي تاسو د ډي دنيا په معيار هوښيار ٿي، نو تاسو خپل ځان ناپوهه وگڼي نو بيا به تاسو هوښيار شي. ۱۸) ڪُڪه ڇي د ډي دنيا حکمت د خدائ پاک په نزد ٿي ووقوفي ده، ڪُڪه ڇي دا ليکلي دي ڇي، ”هغه هوښياران د هغوي په چالاکي راڳهروي.“ ۱۹) او بيا ليکلے شوي دي ڇي، ”مالک خدائ د هوښيارانو په خيالونو پوهه دے ڇي باطل دي.“ ۲۰) نو بيا تاسو په يو انسان هم فخر مه کوئ، ڪُڪه ڇي ٽول هر څه ستاسو دي، ۲۱) نو که پولوس وي او که اپولوس، که پطروس، او که دنيا، ژوند وي يا مرگ، که موجوده وخت وي او يا آئنده وخت وي دا ٽول هر څه ستاسو دي، ۲۲) او تاسو د عيسيٰ مسيح ٿي او مسيح د خدائ پاک دے.

د رسولانو خدمت

۴) تاسو مونږ د مسيح خادمان او د خدائ پاک د رازونو ساتونکي وگڼي. ۱) اوس ساتونکو ته په کار دي ڇي هغوي اعتباري وي. ۲) خو زما ډپاره دا ډېره وږه خبره ده ڇي تاسو يا بل انساني عدالت ډي زما جاج واخلي، بلکي زه په خپله هم د ځان جاج نه اخلم. ۳) زه په خپله په خپل ځان کښي د څه عيب احساس نه کوم خو د ډي مطلب دا نه دے ڇي زه ٻي عيبه ٿي. ڪُڪه ڇي مالک زما جاج اخلي. ۴) نو په ډي وجه د مقرر شوي وخت نه وړاندې فېصله مه کوئ، د مالک د راتلو تر وخته انتظار وکړئ. هغه به د تيارې پتي خبرې رڼا ته څرگندې کړي او د زړه مقصدونه به راښکاره کړي. په هغه وخت کښي څوک ڇي د څومره تعريف قابل وي خدائ پاک به دومره د هغه تعريف وکړي. ۵) اے وروڼو او خوښو، ما په دغه خبرو کښي د خپل ځان او د اپولوس ذکر د مثال په طور وکړو د ډي ډپاره ڇي تاسو زمونږ په وسيله د ډي خبرو مطلب زده کړئ، د ليکل شوي کلام نه زيات څه مه وايئ، او د يو مشر صفت او د بل غيبت مه کوئ. ۶) تاسو هيچا هم په بل باندې بهتر کړي نه ٿي. او تاسو سره ڇي څه دي هغه خدائ پاک درکړي دي. او بيا ڇي هر څه خدائ پاک درکړي دي نو بيا په څه خبره فخر کوئ لکه ڇي هغه نه وي درکړي؟ ۷) ستاسو په خيال تاسو اوس هغه هر څه حاصل کړل څه ڇي تاسو غوښتل، تاسو اوس مالداره شوي ٿي، زمونږ نه بغیر تاسو بادشاهي کوئ، په حقيقت کښي زما خواهش وو ڇي تاسو بادشاهان شئ نو ڇي مونږ هم درسره بادشاهي وکړو. ۸) خو په اصل کښي خدائ پاک مونږ رسولان د ټولو نه لاندې کړو او د هغه خلقو په شان ټي پېش کړو په ڇا ڇي د مرگ حکم شوي وي، ولي ڇي مونږ د ټولي دنيا، يعني فرښتو او د بني آدمو په وړاندې يوه تماشه شو. ۹) مونږ د مسيح

په خاطر يې وقوفان يو، خو تاسو په مسيح كښې هوبنيار يئ. مونږ كمزورى يو خو تاسو زورور يئ. تاسو عزتمند يئ او مونږ سپك يو. (١١) په دې موجوده وخت كښې مونږ اوږدى، تږى يو، كپړې مو زړې دى او وهلې شوى يو او بې كوره يو، (١٢) او مونږ په خپلو لاسونو خوارى كوو. خلق په مونږ بد وائى، مونږ ورته دُعا كوو، كله چې مو زوروى، مونږ يې زغمو، (١٣) څوك چې مونږ بدناموى، هغوى ته په مينې سره خواست كوو. مونږ تر ننه پورې د دُنيا د پيران او د گند په شان پاتې شوى يو. (١٤) زه دا خبرې ستاسو د شرمولو دپاره نه ليكم بلكې تاسو ته د خپلو خوږو بچو په شان نصيحت كوم. (١٥) ځكه چې كه په مسيح كښې ستاسو اُستازان بې شمېره هم وى خو بيا هم ستاسو روحانى پلار يو دئ، او د زيرى په وسيله زه په عيسى مسيح كښې ستاسو پلار شوم. (١٦) نو زه تاسو ته زارى كوم چې زما په نقش قدم شئ. (١٧) په دې وجه ما تاسو ته تيموتيوس درولپړلو، هغه په مالِك كښې زما خوږ او وفادار زوى دئ، چې تاسو ته په مسيح كښې زما هغه طريقې دريادې كړى چې زه يې هغوى ته په هر ځاى او په هر جماعت كښې تعليم وركوم. (١٨) خو تاسو كښې ځينې داسې مغروره شول چې زه گنې تاسو ته درتلى نه شم. (١٩) خو كه مالِك وغوښتل نو زه به تاسو له زر درشم او زه به نه صرف د هغه مغروره خلقو خبرې بلكې د هغوى روحانى قدرت هم معلوم كړم. (٢٠) ځكه چې د خُدائى پاك بادشاهت په تشو خبرو نه، بلكې د هغه په قدرت ولاړ دئ. (٢١) نو تاسو څه وايئ چې زه تاسو ته كوټك په لاس يا په مينه د نرمۍ په روح كښې درشم؟

د بداخلاقي خلاف حكم

٥ (١) زه خير شوم يم چې ستاسو په مينځ كښې جنسى حرام كارى كېږي، بلكې داسې جنسى حرام كارى چې په بې دينه خلقو كښې هم نه كېږي. په تاسو كښې يو سرې دئ چې د هغه خپلې ميرنى مور سره ناجائزه تعلقات دى. (٢) او تاسو پرې فخر كوئ. ولې تاسو ته په كار نه دى چې پرې وشرمېږئ؟ او چا چې دا كار كړي دئ هغه د خپل مينځ نه وشرئ. (٣) زه اگر كه په جسمانى طور موجود نه يم خو په روحانى طور موجود يم. او په داسې كس ما داسې فېصله واوروله لكه چې زه تاسو سره موجود يم. (٤) كله چې تاسو زمونږ د مالِك عيسى په نوم راجمع شئ او زه تاسو سره په روح كښې موجود يم، او چې زمونږ د مالِك عيسى قدرت هم راسره موجود وى، (٥) نو تاسو دا سرې د هلاكت دپاره شېطان ته وسپارئ، نو د هغه گناه گار بدن به هلاك شى خو د هغه روح به د مالِك خُدائى د قيامت د راتلو په ورځ خلاصون بيا مومى. (٦) ستاسو فخر كول ښه خبره نه ده. ولې تاسو خبر نه يئ چې لږه شان خمبیره په قليبې كښې ټول اخېستلې شوى اوږه خمبیره كوى؟ (٧) خپل ځان نه زړه خمبیره وباسئ، نو چې تاسو لكه د تازه پتيره اوږو په شان جوړ شئ ځكه چې په حقيقت كښې تاسو د خمبیره اوږو په شان نه يئ، نو تاسو پاك يئ، ځكه چې مسيح د فسخ اختر گڼوږي، زمونږ دپاره قربان شومې دئ. (٨) نو راځئ چې مونږ اختر وگړو، نه په زړه خمبیره او نه د بدى او نه د شرارت په خمبیره بلكې په صفا زړه او د رښتياو په پتيره روتې باندې. (٩) ما په خپل خط كښې تاسو ته دا ليكلي وو چې د حرام كارو سره ناسته پاسته مه كوئ. (١٠) زما مطلب خو دا نه دئ چې تاسو بلكل په خپل ژوند كښې د بې ايمانه، حرام كارو، لالچيانو، ظالمانو يا بُت پرستانو سره تعلق پرېږدئ، نو په داسې كولو خو به بيا تاسو دا دُنيا پرېښودلى وى. (١١) خو زه اوس تاسو ته دا ليكم چې كه څوك ځان ته ايماندار ورور يا خوږ وائى او حرام كار يا حرصناك يا بُت پرست يا كنځل مار يا شرابى يا ظالم وى نو د داسې كس سره روتې قدرې هم مه خورئ. (١٢) ځكه چې زما څه كار دئ چې د هغوى عدالت وكړم چې د جماعت نه بهر دى؟ خو تاسو د هغوى عدالت كوئ څوك چې په جماعت كښې شامل دى. (١٣) خُدائى پاك به په خپله د هغوى عدالت وكړي څوك چې مونږ نه بهر دى. ”هغه بد سرې د خپل مينځ نه وشرئ.“

د ايماندارانو په مينځ كښې مقدمه

٦ (١) ولې تاسو دا جرأت كوئ چې كله ستاسو د خپل ايماندار ورور سره مقدمه وى نو تاسو د فېصلې دپاره دا د بې دينه خلقو عدالت ته پېش كوئ او مقدسينو ته يې نه پېش كوئ؟ (٢) ولې تاسو ته دا پته نشته چې مقدسين به د دُنيا عدالت كوى؟ نو چې تاسو به د دُنيا عدالت كوئ نو ولې تاسو د دې جوگه نه يئ چې د معمولى نه معمولى مقدمو فېصلې وكړئ؟ (٣) ولې تاسو ته پته نشته چې مونږ به د فرېستو عدالت كوو؟ نو بيا به تاسو عامې مقدمې نه شئ فېصله كولې څه؟ (٤) نو كه ستاسو په مينځ

کڻيپي عامي مقدمي وي نو وٺي تاسو هغه خلق منصفان مقررئ چي په جماعت کڻيپي د هغوي خه حيثيت نه وي؟ (٥) تاسو ته زه دا د شرمولو دپاره وایم چي وٺي په تاسو کڻيپي څوک هم دومره هوښيار نشته چي هغه د دوو ايماندارانو په مينځ کڻيپي فېصله وکړي؟ (٦) ځکه چي يو ايماندار د بل ايماندار خلاف عدالت ته ځي او هغه هم بي دينو خلقو له. (٧) په حقيقت کڻيپي په يو بل مقدمه کول ستاسو غلطی ده. آيا دا به ښه نه وه چي هغه نا انصافي مو برداشت کړي وي؟ او يا که چا تاسو له دوکه درکړي وه او په هغي مو صبر کړي وي؟ (٨) خو تاسو په خپله ايماندارانو سره بد کوي او ورله دوکه ورکوي. (٩) وٺي تاسو په دې خبر نه يي چي بدکاران به د خدائي پاک د بادشاهي وارثان نه شي؟ ځان مه دوکه کوي، نه به حرام کار، نه بت پرست، نه زناکار، نه بچه بازان، (١٠) نه غله، نه حرصناک، نه شرابيان، نه کنځل مار او نه به دوکه مار د خدائي پاک د بادشاهي وارثان شي. (١١) او په تاسو کڻيپي ځيني هم دغه شان وو خو تاسو د مالک عيسيٰ مسيح په نوم او زمونږ د خدائي پاک په روح ووينځلي شوي. بلکي پاک شوي، صادق هم شوي.

په بدن او روح سره خدائي ته جلال ورکړئ

(١٢) ستاسو په خيال چي ټول څيزونه تاسو ته روا دي خو زه وایم چي ټول څيزونه فائده مند نه دي. که تاسو ټول څيزونه ځان دپاره روا گڼي خو بيا هم خپل ځان د هغوي غلام مه جوړوي. (١٣) ستاسو په خيال چي خوراک د خپتي دپاره دے او خپته د خوراک دپاره ده خو زه وایم چي خدائي پاک به هغه دواړه ختم کړي. بدن د حرامکاري دپاره نه دے جوړ شوي بلکي د مالک د خدمت دپاره جوړ شوي دے او مالک د بدن ساتونکي دے. (١٤) خدائي پاک مالک هم بيا ژوندی کړو او مونږ به هم په خپل قدرت سره بيا ژوندی کړي. (١٥) وٺي تاسو خبر نه يي چي ستاسو بدنونه د مسيح اندامونه دي؟ نو وٺي زه دې د مسيح اندامونو نه د يوې کنجرې اندامونه جوړ کړم؟ نه، هيڅکله نه. (١٦) وٺي تاسو نه يي خبر چي هر څوک چي کنجرې له لارې شي نو هغه د هغي سره يو بدن شي؟ ځکه چي صحيفي وائي چي، ”دا دواړه به يو بدن شي.“ (١٧) خو هر څوک چي د مالک سره پيوند شي، هغه به د مالک سره يو روح شي. (١٨) د حرام کاري نه تبتی. د انسان نه چي کومه گناه کيږي هغه د بدن نه بهر وي د زنا نه بغير، ځکه چي حرام کار خپل بدن هم تباه کوي. (١٩) وٺي تاسو ته پته نشته چي ستاسو بدن د روح القدس کور دے؟ څوک چي په تاسو کڻيپي اوسپړي او هغه د خدائي پاک د طرف نه تاسو ته درکړي شوي دے. نو اوس تاسو د خپل ځان مالک نه يي. (٢٠) ځکه چي خدائي پاک تاسو په بيعه اخستي يي، نو په دې وجه خپل بدن کڻيپي خدائي پاک ته جلال ورکړئ.

د واده په حق کڻيپي مسئلې

V (١) اوس د هغه مسئلو په حقله کومې چي تاسو ليکلي دي چي د سړي دپاره دا بهتره ده چي د ښځې سره کوروالی ونه کړي. (٢) خو د حرام کاري نه د بچ کېدو د خاطر ده دا به ښه وي چي د هر سړي خپله ښځه وي او د هرې ښځې خپل خاوند وي. (٣) خاوند دې د خپلې ښځې د کوروالي خيال ساتي او هم دغه شان دې ښځه د خپل خاوند خيال ساتي. (٤) ښځه د خپل بدن اختيارمنده نه ده، بلکي اختيار د خاوند دے. هم دغه شان خاوند د خپل بدن اختيارمنده نه دے بلکي د هغه ښځه ده. (٥) تاسو د يو بل سره کوروالی مه پرېږدئ خو د لږ وخت دپاره د يو بل په مشوره خير دے چي د دعا خاص فرصت درته ملاو شي، او د لږ وخت نه وروستو بيا يو ځای شي، هسي نه چي شيطان د نفس د کمزوري په وجه تاسو په آزمېښت کڻيپي واچوي. (٦) زه تاسو ته د دې اجازت درکوم خو حکم نه. (٧) زما دا خواهش دے چي هر څوک دې په دې مسئله کڻيپي زما په شان ناواده کړي وي خو د خدائي پاک د طرف نه هر چا ته جدا جدا نعمت ورکړي شوي دے. (٨) نو زه ناواده کړو او کونيو ته دا وایم چي د هغوي دپاره دا بهتره ده چي زما په شان ناواده کړي پاتي شي. (٩) خو که هغوي خپل ځانونه نه شي قابو کولې نو واده دې وکړي ځکه چي واده کول په شهوت کڻيپي د سوزېدو نه ښه دي. (١٠) خو چي د چا واده شوي وي هغوي ته، زه نه، بلکي مالک حکم ورکوي، چي ښځه دې د خپل خاوند نه نه جدا کيږي. (١١) خو که هغه جدا شي نو هغه دې بل خاوند ونه کړي يا دې د خپل خاوند سره دوباره پخلا شي، او خاوند دې هم د خپلې ښځې نه، نه تبتی. (١٢) دې نورو ته هم زه دا وایم، نه چي مالک، که د يو ايماندار ښځه ايمانداره نه وي او هغه د هغه سره په اوسېدو راضي وي نو هغه دې خپلې ښځې له طلاق نه

ورکوی. (۱۳) او کټه د کومې ښځې خاوند چې ایماندار نه وي او هغه د هغې سره په اوسېدو راضي وي نو هغه دې د خپل خاوند نه طلاق نه اخلی (۱۴) ځکه چې کوم خاوند ایماندار نه وي، نو هغه د ښځې په وجه پاک شي او کومه ښځه چې ایمانداره نه وي، نو هغه د ایماندار خاوند په وجه پاکه شي، گنې ستاسو بچي به ناپاک وو خو اوس پاک دي. (۱۵) خو کټه بې ایمانه خاوند يا ښځه په خپلو کښې جدا کېدل غواړي نو پرېږدئ چې جدا شي. په داسې حالت کېښې ایماندار خاوند يا ښځه د يو بل پابند نه دي، ځکه چې خدای پاک تاسو د سلامتې ژوند کولو دپاره رابللي یئ. (۱۶) ولې چې اے ښځې، ته څه خبر یې، کېدے شي چې ته خپل خاوند بچ کړې. او اے سرېه، ته څه خبر یې، کېدے شي چې ته خپله ښځه بچ کړې.

د مالک نه مقرر شوي ژوندون

(۱۷) خو بيا هم هر يو کس ته په کار دی چې هغه شان ژوند تیر کړي کوم چې مالک ورته مقرر کړے دے او کوم ته چې خدای پاک تاسو رابللي یئ. په ټولو جماعتونو کېښې زما دا دستور دے. (۱۸) که چېرې څوک سنت شوي رابللي شوي وي نو هغوی دې خپل ځانونه ناسته نه ښکاره کوي، او که چېرې څوک ناسته رابللي شوي وي نو هغوی دې خپل ځانونه نه سنتوي. (۱۹) ځکه چې په سنت او ناسته کېښې څه مطلب نشته بلکې د خدای پاک په حکمونو عمل کول ضروري دی. (۲۰) تاسو هر يو چې په کوم حالت کېښې رابللي شوي یئ هم په هغې کېښې پاتې شئ. (۲۱) آیا ته غلام وې کله چې راوللے شوې؟ نو په دې مه پرېشانه کېږه، خو که تا ته د آزادېدو موقع ملاو شي نو هغه اختيار کړه. (۲۲) ځکه که تاسو د غلامۍ په حالت کېښې مالک ته رابللي شوي یئ، نو په مالک کېښې آزاد کړے شوي یئ. دغه شان څوک چې آزاد رابللي شوي دے، هغه اوس د مسیح غلام دے. (۲۳) تاسو په بیعه اخستے شوي یئ، نو اوس د انسانانو غلامان مه جوړېږئ. (۲۴) اے وروڼو او خوېندو، په کوم حالت کېښې چې تاسو رابللي شوي یئ، هم په هغې کېښې د خدای پاک سره قائم پاتې شئ.

پېغلي او کونډي

(۲۵) خو د پېغلو په باب کېښې ما سره د مالک څه حکم نشته، خو زه څوک چې مالک د خپل رحم په وسیله د اعتماد قابل کړے يم تاسو ته خپله رائے درکوم. (۲۶) زما په خیال چې په دې سخت حالت کېښې تاسو دپاره دا بهتره ده چې څنگه یئ هم هغه شان پاتې شئ. (۲۷) که ستا ښځه وي نو هغې له د طلاق ورکولو کوشش مه کوه او که ستا ښځه نه وي نو د واده کولو کوشش مه کوه. (۲۸) خو که ته واده وکړې نو تا گناه نه ده کړې، او که يوه پېغله واده شي نو هغې څه گناه ونه کړه، خو که څوک واده وکړي نو په ژوند کېښې به پرې تکلیفونه راشي او زه تاسو د دې نه بچ کول غواړم. (۲۹) خو اے وروڼو او خوېندو، زه دا وایم چې مقرر شوي وخت رانزدې دے نو د دې نه پس دې د ښځو خاوندان داسې وي لکه چې د هغوی ښځې نه وي، (۳۰) او ژړېدونکي دې داسې وي لکه چې هغوی نه ژړل، او څوک چې خوشحالی کوي، هغوی دې داسې وي لکه چې هغوی خوشحالی نه کوي، او اخستونکي دې داسې وي لکه چې مال ورسره نه وي، (۳۱) او څوک چې د دنیا سره لېن دېن کوي هغوی دې داسې وي لکه دې سره بې هیڅ لېن دېن نه وي. ځکه چې دا موجوده دنیا فنا کېدونکې ده. (۳۲) زه دا غواړم چې تاسو د پرېشاني نه بې غمه اوسئ. ناواده شوي سرې د مالک په حقله سوچ کوي چې مالک به څنگه راضي کړي. (۳۳) خو واده شوي سرې د دنیاوی څیزونو په حقله سوچ کوي چې خپله ښځه به څنگه راضي کړي، (۳۴) او هغه دوه زړه شي. خو ناواده شوې ښځه او پېغله د مالک په فکر کېښې اوسېږي چې د هغوی بدن او روح دواړه پاک شي، خو واده شوې ښځه د دنیاوی څیزونو په حقله فکر کوي چې څنگه به خپل خاوند راضي کړي. (۳۵) زه دا ستاسو د فائدي دپاره وایم، نه چې په تاسو څه پابندی دپاره بلکې څه چې ښه وي په هغې عمل وکړئ او تاسو د مالک په خدمت کېښې بې غمه آخته اوسئ. (۳۶) که د چا دا خیال وي چې هغه د خپلې چنغلې سره د واده نه کولو په وجه د هغې حق وهی او د هغې زیات خواشمند وي نو پرېږدئ چې د هغې سره واده وکړي نو دا گناه نه ده. (۳۷) خو که چا خپل ځان سره د واده نه کولو پخه اراده کړې وي او هغه مجبوره نه وي بلکې خپل خواهش ساتلے شي او په زړه کېښې بې دا وي چې خپله چنغله به بې واده نه پرېږدي نو هغه ښه کوي. (۳۸) نو بيا څوک چې د خپلې چنغلې سره واده کوي هغه ښه کوي، او څوک بې چې نه کوي هغه لا ښه کوي. (۳۹) د یوې ښځې چې ترڅو خاوند ژوندے وي هغه تر هغې د هغه پابنده ده، خو که خاوند بې مړ شي نو هغه بيا آزاده ده خو صرف د ایماندار سره واده کولے شي. (۴۰) خو زما په خیال به

هغه بختوره وی چې په خپل حالت کېنې پاتې شی څنگه چې ده، او زما په خیال چې د خدای پاک د روح په مطابق تاسو ته زه دا نصیحت کوم.

بُتانو ته د خوراک نذر پېش کول

۸ ۱ کوم سوال چې تاسو ته د هغه خوراک په حقله کوم چې بُتانو ته پېش کېږي پېدا شوې دے، جواب یې دا دے چې مونږ ټول خو د دې موضوع په حقله علم لرو. خو علم مونږ مغروره کوی، او مینه مونږ جوړوی. ۲ کۀ څوک دا وائی چې زه پوهه یم نو څنگه چې پوهېدل په کار دی هغه شان لا نه پوهیږی. ۳ خو څوک چې د خدای پاک سره مینه کوی خدای پاک په خپله هغه پېژنی. ۴ نو بُتانو ته د پېش کړې شوی خوراک د خوړلو په حقله مونږ پوهیږو چې په بُت کېنې هیڅ رېشتینوالے نشته او بغېر د یو خدای پاک نه بل نشته. ۵ کۀ خلق په زمکه او په آسمان کېنې پېر معبودان او پېر خدایان او مالکان منی، ۶ خو زمونږ دپاره یو خدای پاک دے، یعنې پلار، او څوک چې د ټولو څیزونو خالق دے او د چا دپاره چې مونږ ژوندی یو، او یو مالک دے، یعنې عیسیٰ مسیح څوک چې د ټولو څیزونو خالق دے او د چا په وسیله چې مونږ ژوندی یو. ۷ خو هر چا ته دا علم نشته بلکې د ځینو خو اوس هم د بُت پرستی عادت دے، هغوی اوس هم هغه غوښه د بُت قربانی گنی او خوری یې او د هغوی ضمیر کمزورے او پلیت دے. ۸ خوراک مونږ د خدای پاک سره نزدې کولے نه شی. کۀ وې یې نه خورو نو مونږ ته یې څۀ نقصان نشته او کۀ وې یې خورو نو څۀ فائده هم نشته. ۹ خو خیال کوی، چې ستاسو آزادی د کمزورو دپاره د تیندک باعث نه شی. ۱۰ ځکه کۀ نور خلق ستا په شان د علم خاوند په بُتخانه کېنې په خوراک وینی نو ولې د هغوی کمزورے ضمیر به زړور نه شی چې د بُتانو د قربانی غوښه وخورې؟ ۱۱ نو ستا د علم په وجه به هغه کمزوری ایمانداران چې د چا دپاره چې مسیح مړ شو، هغه به هلاک شی. ۱۲ خو کله چې تاسو د نورو ایماندارانو په خلاف گناه کوی او د هغوی کمزورے ضمیر زخمی کوی نو تاسو د مسیح خلاف گناه کوی. ۱۳ په دې وجه کۀ زما د خوراک په وجه زما ورور یا خور تیندک خوری نو زه به هیڅکله هم غوښه ونه خورم نو چې زه د هغوی دپاره د تیندک سبب ونه گرځم.

د رسول حق

۹ ۱ ولې زه آزاد نه یم ځه؟ ولې زه رسول نه یم ځه؟ ولې ما عیسیٰ چې زمونږ مالک دے نه دے لیدلے ځه؟ ولې تاسو په مالک کېنې زما د خدمت مېوه نه یئ ځه؟ ۲ کۀ زه د نورو دپاره رسول نه یم نو کم از کم ستاسو دپاره خو یم ځکه چې تاسو په مالک کېنې زما د رسالت مېر یئ. ۳ څوک چې زما آزمېښت کوی دا د هغوی په وړاندې زما دفاع ده، ۴ ولې مونږ ته د خپل خوراک څښاک حق نشته ځه؟ ۵ ولې مونږ ته دا حق نشته چې ایمانداره ښځه په نکاح کړو او ځان سره یې کړو لکه څنگه چې نور رسولان او د مالک وروڼه او کائفس کوی؟ ۶ یا یواځې زه او برنېاس د ژوند تېرولو دپاره په خواری مزدوری پر یو ځه؟ ۷ ولې تر اوسه چا په خپله خرچه د فوج خدمت کړے دے؟ څوک داسې دے چې د انگورو باغ وکړی او مېوه یې نه خوری؟ یا څوک داسې دی چې رمه خړوی او د هغې یئ نه څښی؟ ۸ ولې زه دا خبرې د بنی آدم د خیال نه کوم؟ ولې شریعت هم داسې نه وائی؟ ۹ ځکه چې د موسیٰ په شریعت کېنې دا لیکلی دی چې، "تاسو د غوښل په وخت کېنې د غوښی خولې ته کورے مۀ اچوئ." ولې خدای پاک د غویانو فکر کوی ځه؟ ۱۰ یا ولې هغه دا خاص زمونږ دپاره نه فرمائی؟ دا حقیقت کېنې زمونږ دپاره لیکلے شوی دی ځکه چې څوک قلبه کوی په دې اُمید یې کوی چې ځه به حاصل کړی او څوک چې غوښل کوی په دې اُمید یې کوی چې په فصل کېنې به ورته برخه ملاو شی. ۱۱ کۀ مونږ ستاسو په مینځ کېنې روحانی تخم وکړو نو ولې دا ځه لویه خبره ده چې مونږ ستاسو د مادی څیزونو فصل وربو؟ ۱۲ چې د نورو په تاسو دا حق شته نو ولې زمونږ د دې نه زیات نه دے ځه؟ مونږ کله هم دې حق نه کار وانه خستو خو مونږ هر څیز برداشت کوو د دې دپاره چې د مسیح په زېږی کېنې ځه رکاوټ نه وی. ۱۳ ولې تاسو نه یئ خبر څوک چې د خدای د کور خدمت کوی، نو هغه د خدای د کور د نذرانې نه خوری او څوک چې د قربان گاه خدمتگار دی، نو هغوی ته د قربانی نه حصه ملاوېږی؟ ۱۴ دغه شان مالک هم حکم کړے

دے، څوک چې د زيری بيانونکی دی د هغوی آمدن دې هم د زيری نه وی. (۱۵) خو ما خپل د دې حق نه هيڅ فائده وانه خستله او نه مې دا د دې دپاره وليکل چې زه د دې نه فائده واخلم ځکه چې زما دپاره د دې نه مې کېدل بهتر دی. هيڅوک زما فخر بې ځايه کولې نه شی. (۱۶) که زه زيری بيانوم نو په دې څه فخر نه کوم ځکه چې دا زما فرض دی. او افسوس دې په ما، که زه زيری نه بيانوم. (۱۷) ځکه که زه دا په خپلې مرضی کوم نو اجر زما حق جوړېږي، خو که دا زما په خپلې مرضی نه وی خو بيا هم خدای پاک د دې کار زمه واری ما ته راکړې ده. (۱۸) نو بيا زما اجر څه شے دے؟ صرف دا چې زيری بيانوم او هغه هم مفت بيان کړم، او د خپل هغه حق نه څه فائده وانه خلم چې ما ته په زيری کېنې حاصل دے. (۱۹) اگر که زه د ټولو خلقو نه آزاد يم بيا هم ما ځان د ټولو غلام کړو، نو چې نور زيات خلق د مسيح دپاره راولم. (۲۰) زه د يهوديانو دپاره يهودی شوم دې دپاره چې يهوديان راولم. ما د موسی د شريعت د منونکو د راوستلو دپاره ځان د هغوی په شريعت کړو، سره د دې چې زه د هغوی د شريعت د لاندې نه يم. (۲۱) ما د بې شريعتو خلقو دپاره ځان بې شريعتو جوړ کړو نو چې بې شريعتو د مسيح دپاره راولم، اگر که زه د خدای پاک د شريعت نه آزاد نه يم بلکې د مسيح په شريعت يم. (۲۲) زه د کمزورو دپاره کمزورې شوم چې کمزوری راولم. ما خپل ځان د مختلفو خلقو په شان جوړ کړو نو چې په څه نا څه طريقي سره ځينې خلق بچ کړم. (۲۳) زه دا هر څه د زيری د خاطرې کوم د دې دپاره چې زه د هغوی سره د هغه په برکتونو کېنې شريک شم. (۲۴) ولې تاسو نه یئ خبر چې په منډه کېنې ټول منډې وهونکي منډې وهی ولې انعام يو گټی؟ نو تاسو هم داسې منډه وهی چې وې گټی. (۲۵) هر لوبغاړی په هر څيز کېنې سخته پابندی کوی. هغوی دا د فنا کېدونکی تاج د حاصلولو دپاره کوی، خو مونږ دا د ابدی تاج دپاره کوو. (۲۶) نو زه بې مقصده منډه نه وهم او نه زه باد په سوکونو وهم. (۲۷) بلکې زه په خپل بدن تکليف تېروم او خپل غلام يم جوړوم، هسې نه چې زه نورو ته زيری ورکوم او په خپله ترې محرومه شم.

د بُت پرستی خلاف خبرداري

۱۰ (۱) اے وروڼو او خوبندو، زه تاسو د دې نه ناخبره پاتې کېدل نه غواړم چې زمونږ پلار نیکونه ټول د وريځې په حفاظت کېنې وئ او ټول د بحر قلزم سيند نه پورې وتل، (۲) او ټولو په وريغ او په بحر قلزم کېنې د موسی بېتسمه واخسته، (۳) او ټولو يو شان روحانی خوراک وخورلو، (۴) او ټولو يو شان روحانی اوبه وڅښلې. ځکه چې هغوی د هغه روحانی گټ نه اوبه وڅښلې کوم چې د هغوی سره روان وو، او هغه گټ مسيح وو. (۵) خو په هغوی کېنې د ډېرو نه خدای پاک راضی نه وو نو ځکه د هغوی لاشونه په بيابان کېنې خواره واره شول. (۶) اوس دا خبرې زمونږ دپاره يو مثال شو نو چې بيا مونږ د خرابو څيزونو خواهش ونه کړو لکه څنگه چې هغوی کولو. (۷) تاسو بُت پرست مۀ جوړېږئ لکه چې په هغوی کېنې ځينې شوی وئ، لکه څنگه چې ليکلی دی چې، ”هغه خلق د خورلو او څښلو دپاره کېنېناستل او بيا هغوی پاڅېدل، د مستی او عیاشی سره گډېدل.“ (۸) مونږ دې جنسی حرامکاری ونه کړو لکه څنگه چې په هغوی کېنې ځينو کړې وه او په يوه ورغ کېنې درويشت زره هلاک شول. (۹) مونږ دې د مسيح آزمېښت ونه کړو لکه څنگه چې په هغوی کېنې ځينو کړې وو او بيا مارانو هلاک کړل. (۱۰) او تاسو شکايت ونه کړئ لکه څنگه چې په هغوی کېنې ځينو کړې وو او بيا د هلاکت فرېښتې هغوی هلاک کړل. (۱۱) په هغوی دا خبرې زمونږ د عبرت دپاره راغلې وې او زمونږ د آخری زمانې خلقو ته د نصيحت دپاره وليکلې شوې. (۱۲) نو که ستا خیال وی چې ته مضبوط ولاړ بې خو احتیاط کوه چې راپرې نه وځی. (۱۳) تاسو په څه داسې آزمېښت کېنې نه یئ پرېوتلی چې هغه د نورو انسانانو نه مختلف وی، نو خدای پاک وفادار دے او هغه به تاسو ستاسو د برداشت نه په زيات آزمېښت کېنې نه اچوی، بلکې د آزمېښت په وخت کېنې به هغه تاسو ته د وتلو لار هم پېدا کړی چې بې تاسو برداشت کولې شئ. (۱۴) نو په دې وجه زما خوږو ملگرو، د بُت پرستی نه وتښتئ. (۱۵) تاسو په خپله پوهیږئ څه چې زه وایم تاسو د هغې په خپله جاج واخلي. (۱۶) کله چې د عشاء ربانی په وخت کېنې مونږ هغه پيالی ته برکت ورکوو، ولې هغه د مسيح په وينه کېنې شراکت نه دے څه؟ هغه روتی چې مونږ بې ماتوو، ولې هغه د مسيح د بدن شراکت نه دے څه؟ (۱۷) که څه هم چې مونږ ډېر يو خو په شريکه د يوې روتی نه خوږو او په دې دا څرگنده وئ چې مونږ يو بدن يو. (۱۸) بنی اسرائیلو ته وگورئ. ولې هغوی د قربانيانو خورلو دپاره په قربان گاه کېنې شريکيږي نه څه؟ (۱۹) ولې زما مطلب دا دے چې گټې د بُت د قربانی څه حیثیت وی؟ او یا د بُت څه حیثیت شته دے؟ (۲۰) نه، زه دا وایم چې کومې قربانی چې غېر يهوديان کوی، هغوی پيريانو ته قربانی کوی، خدای پاک ته يې نه کوی، او زه دا نه

غواړم چې تاسو د پيريانو سره شريك شئ. (۲۱) تاسو د مالک د پيالي نه او د پيريانو د پيالي نه نه شئ څښلئ، تاسو د مالک په دسترخوان او د پيريانو په دسترخوان کښې نه شئ شريك کېدئ. (۲۲) يا ولې مونږ د مالک غېرت کښې راولو څه؟ ولې مونږ د هغه نه زورور يو څه؟

هر څه د خدای پاک د لویې دپاره کوي

(۲۳) هر څه روا دی، خو هر څه فائده مند نه دی. هر څه روا دی خو هر څه ترقي نه ورکوي. (۲۴) تاسو خپلې فائدي مې لټوي بلکې د نورو هم لټوي. (۲۵) څه چې د قصاب په دوکان خرڅېږي هغه خورئ او د ضمير په خاطر سوال مې پورته کوي، (۲۶) ځکه ”دا دنيا د مالک خدای ده او هر څه چې په دې کښې دی.“ (۲۷) که څوک غېر ايماندار تاسو ته د روتې دعوت وکړي او تاسو په تلو راضي يئ، نو هر څه چې درته وړاندې کېږدي هغه خورئ او په خپل ضمير کښې سوال مې راولئ. (۲۸) خو که تاسو ته څوک ووايي چې، ”دا بت ته د قرباني غوښه ده،“ نو د هغه د ضمير د خاطر هغه مې خوره. (۲۹) زما مطلب د نورو ضمير دې ستاسو نه دې. ځکه چې د بل چا ضمير زما د آزادۍ فېصله ولې کوي؟ (۳۰) که زه په کښې په شکر گزارۍ شريك شم، نو چې په کوم څيز زه شکر وباسم نو بيا د هغې په سبب زه ولې ملامت شم؟ (۳۱) نو بيا چې تاسو څه خورئ يا څښئ يا چې څه کوي، هغه هر څه د خدای پاک د لویې دپاره کوي. (۳۲) د يهوديانو او يونانيانو او د خدای پاک د جماعت دپاره د تيندک سبب مې جوړېږي. (۳۳) څنگه چې زه په خپل هر کار کښې د هر چا د خوشحالولو کوشش کوم نو دا زه د خپلې فائدي دپاره نه کوم بلکې د نورو ډېرو دپاره يې کوم د دې دپاره چې هغوي پرې خلاصون بيا مومي.

۱۱ (۱) تاسو زما په نقش قدم شئ لکه څنگه چې زه د مسيح په نقش قدم روان يم.

په عبادت کښې سر پټول

(۳۴) زه ستاسو تعريف کوم ځکه چې تاسو په هره خبره کښې ما يادوي، او څنگه چې ما تاسو ته روايتونه در وسپارل تاسو هغه هم هغه شان برقرار ساتئ. (۳۵) خو زه غواړم چې تاسو پوهه شئ چې د هر سړي سر مسيح دې، او خاوند د خپلې ښځې سر دې، او د مسيح سر خدای پاک دې. (۳۶) کوم سړي چې په پټ سر دُعا يا نبوت کوي هغه د مسيح بې عزتي کوي څوک چې د هغه سر دې. (۳۷) خو کومه ښځه چې سر توره دُعا يا نبوت کوي نو هغه د خپل خاوند بې عزتي کوي ځکه چې هغه د سر خرټيلي په شان ده. (۳۸) ځکه که يوه ښځه لويټه نه په سره وي نو هغه دې وېښته هم کټ کړي. خو که د ښځې دپاره وېښته کټ کول او سر خرټيل د شرم خبره وي نو لويټه دې په سره وي. (۳۹) نو د سړي دپاره په کار نه دې چې هغه خپل سر پټ کړي ځکه چې سړي د خدای پاک د صورت او جلال په شان دې، خو ښځه د سړي جلال ده. (۴۰) ځکه چې سړي د ښځې نه نه دې پېدا شوي بلکې ښځه د سړي نه پېدا شوې ده. (۴۱) سړي د ښځې د خاطر نه دې پېدا شوي بلکې ښځه د سړي د خاطر پېدا شوې ده. (۴۲) نو د فرښتو د ليدو په سبب ښځې له په کار دی چې په خپل سر د اختيار نښه کېږدي. (۴۳) خو په مالک کښې ښځه د سړي نه غېر آزاده نه ده او يا سړي د ښځې نه غېر آزاد نه دې. (۴۴) ځکه څنگه چې ښځه د سړي نه پېدا شوې ده نو سړي هم د ښځې په وسيله پېدا شوي دې، خو ټول څيزونه د خدای پاک د طرفه دی. (۴۵) تاسو په خپله انصاف وکړئ چې ولې ښځې ته مناسب دی چې په سر توره خدای پاک ته دُعا وکړي؟ (۴۶) ولې فطرت تاسو ته دا نه ښايي چې که د سړي اوږده وېښته وي نو دا د هغه بې عزتي ده؟ (۴۷) خو که د ښځې اوږده وېښته وي نو دا د هغې ښکلا ده، ځکه چې وېښته هغې ته د پردې دپاره ورکړې شوي دی. (۴۸) خو که څوک په دې خبره بحث کوي نو نه دا زمونږ او نه د خدای پاک د جماعتونو دستور دې.

په غلطه طريقه عشاء رباني کول

(۴۹) خو اوس په دې هداياتو کښې زه ستاسو ستاينه نه کوم ځکه چې ستاسو رايوځای کېدل د فائدي نه بلکې د نقصان باعث

جوڀڙي. (۱۸) د ٽولو نه اول خو زه دا اورم چي ڪله تاسو په جماعت ڪيئي راغونڊڀريئ نو تاسو په خپلو ڪيئي بيا په ډلو تقسيمڀريئ او زه په دې تر څه حده پورې يقين هم ڪوم. (۱۹) ځكه چي په تاسو ڪيئي ډله بازي ضروري ده صرف د دې دپاره چي دا ښكاره شي چي په تاسو ڪيئي څوك رښتيني دي. (۲۰) نو ڪله چي تاسو راجمع ڪيږئ نو دا په حقيقت ڪيئي تاسو د عشاء رباني خوړلو دپاره نه راجمع ڪيږئ. (۲۱) ځكه چي ڪله د خوراك وخت راشي نو تاسو هر يو خپل خوراك ڪوئ، او څوك په ڪيئي نهر او څوك نشه پاتي شي. (۲۲) نو ولي د خوراك څښاك دپاره ستاسو خپل ڪورونه نشته څه؟ يا ولي تاسو د خدائ پاك جماعت سپكوئ او هغوي شرموي چي چا سره څه نشته؟ زه تاسو ته څه ووايم؟ ولي زه ستاسو تعريف وكرم؟ په دې عمل زه ستاسو تعريف نه ڪوم. (۲۳) ځكه چي ڪومې خبرې ما تاسو ته حواله ڪرې نو هغه ما د مالڪ نه حاصلې ڪرې دي، چي په ڪومه شپه د مالڪ عيسيٰ مڅبري وشوه روتي بي راواخسته، (۲۴) او ڪله چي هغه پرې شُكر وکړو نو ماته يې ڪړه او وې فرمائيل چي، ”دا زما بدن دے چي ستاسو دپاره دے. زما په ياد ڪيئي دغه شان ڪوئ.“ (۲۵) هم دغه شان هغه د روتي نه پس پيالي واخسته او وې فرمائيل چي، ”دا پيالي زما په وينه ڪيئي د خدائ پاك او انسانانو په مينځ ڪيئي نوے لوظ دے. هر ڪله چي دا څښي نو زما په ياد ڪيئي يې څښي.“ (۲۶) نو هر ڪله چي تاسو دا روتي خورئ او دا پياله څښي نو تاسو د مالڪ د مرگ اعلان ڪوئ ترڅو چي هغه رانه شي. (۲۷) نو په دې وجه چي څوك په نامناسبه طريقې سره د مالڪ روتي خوري يا د هغه د پيالي نه څښي، نو هغه به د مالڪ د بدن او د وينې قصوروار وي. (۲۸) د عشاءي رباني روتي خوړلو او پيالي څښلو نه اول خپل ځان آزمائي. (۲۹) نو ځكه چي څوك په خوراك څښاك ڪيئي د مالڪ د بدن خيال ونه ساتي، نو هغه به په هغه خوړلو څښلو سزا بيا مومي. (۳۰) نو په دې وجه په تاسو ڪيئي ډېر ڪمزوري او بيماران دي او ځيني مړه شوي دي. (۳۱) خو ڪه چرې مونږ خپله خپل ځان آزمايو نو مونږ به د هغه د عدالت نه بچ شو. (۳۲) خو ڪله چي مالڪ زمونږ عدالت وکړي نو دا زمونږ د اصلاح دپاره ڪوي د دې دپاره چي مونږ د نورې دنيا سره مجرمان نه شو. (۳۳) نو زما وروڼو او خوبندو، ڪله چي تاسو د عشاء رباني دپاره راجمع شي نو د يو بل انتظار ڪوئ. (۳۴) ڪه تاسو اوږي يئ نو اول بيا په ڪور ڪيئي روتي خورئ، نو چي ستاسو رايوځائ ڪېدل تاسو مجرم نه ڪري. د نورو خبرو په حقله به زه هدايات دركړم ڪله چي زه بيا درشم.

روحاني نعمتونه

۱۲ (۱) نو اوس اے وروڼو او خوبندو، زه نه غواړم چي تاسو د روحاني نعمتونو په باب ڪيئي ناخبره پاتي شي. (۲) تاسو ته پته ده چي ڪله تاسو ڪافر ويئ نو تاسو دوکه شوئ او په هغه گونگيانو بتانو پسې گمراه شوئ. (۳) نو په دې وجه زه غواړم چي تاسو په دې پوهه شي چي د خدائ پاك د روح په وسيله خبرې ڪونكي به ڪله هم په عيسيٰ لعنت ونه وائي او بغېر د روح القدس د وسيلې نه هيڅوک نه شي وئيلې چي عيسيٰ مالڪ دے. (۴) نو د نعمتونو خو مختلف قسمونه دي خو روح يو دے. (۵) او د خدمتونو هم مختلف قسمونه دي خو مالڪ هم هغه يو دے. (۶) خو د ڪارونو مختلف قسمونه دي، خدائ پاك هم هغه يو دے چي په مختلفو طريقو سره دا ٽول ڪارونه ڪوي. (۷) خو په مونږ ڪيئي د روح القدس د نعمتونو اثر د ٽولو خلقو د فائدي دپاره دے. (۸) نو يو ته د روح په وسيله د حڪمت ڪلام ورکړې شي او بل ته د هم هغه روح په وسيله د علميت ڪلام، (۹) چا ته هم د هغه روح په وسيله ايمان او چا ته هم د هغه روح په وسيله د شفا ورکولو قدرت، (۱۰) چا ته د معجزو طاقت، چا ته پېشگوئي، چا ته د مختلفو روحونو پېژندل، چا ته د نورو ژبو وئيلو قدرت او چا ته د ژبو تشرېح ڪول. (۱۱) خو دا ٽول ڪارونه هم هغه يو روح ڪوي او چا ته يې چي روح غواړي هغه ته يې ورکوي.

د يو بدن مختلف اندامونه

(۱۲) ځكه لکه څنگه چي بدن يو دے او د دې اندامونه ډېر دي، او د بدن ٽول اندامونه اگر ڪه ډېر دي خو ٽول يو بدن دے، هم دغه شان مسيح هم دے. (۱۳) دغه شان ڪه مونږ يهوديان يو او ڪه غبريهوديان، ڪه غلامان يو او ڪه آزاد، مونږ ٽولو په يو روح ڪيئي بېتسمه اخستي ده او خدائ پاك زمونږ د ٽولو په زړونو ڪيئي يو روح اچولې دے. (۱۴) حقيقت ڪيئي بدن د يو اندام نه نه وي جوړ بلکې د ډېرو نه جوړ وي. (۱۵) ڪه چرې پښه ووائي چي زه لاس نه يم، او زه د بدن حصه نه يم، نو په دې وينا د هغوي د

بدن سره تعلق نه ختمپیری. (۱۶) او که غور و وائی چې زه سترگه نه یم او زه د بدن حصه نه یم، نو په دې وینا د هغوی د بدن سره تعلق نه ختمپیری. (۱۷) که چېرې ټول بدن سترگه و یم نو اور بدل به چرته و؛ او که چېرې ټول بدن غوړونه و یم نو بویول به چرته و؛ (۱۸) خو خدای پاک په بدن کبني هر یو اندام د خپلې مرضی په مطابق جوړ کړی دے. (۱۹) که دا ټول یو اندام و یم نو بیا بدن به چرته و؛ (۲۰) نو اوس اندامونه پهر دی خو بدن یو دے. (۲۱) نه سترگه لاس ته وئیلے شی چې ما ته ستا ضرورت نشته، او نه سر پښو ته وئیلے شی چې ما ته ستا ضرورت نشته. (۲۲) بلکې حقیقت کبني چې د بدن هغه اندامونه چې د نورو نه کمزوری ښکاری، هم هغه پهر لازمی دی. (۲۳) او د بدن هغه اندامونه چې مونږ یې د نورو په نسبت شرم گڼو، مونږ هم هغوی ته زیات اهمیت ورکوو، او چې د لږ احترام والا اندامونه دی نو په پردې کولو سره د هغوی زیات احترام کوو. (۲۴) حالانکه زمونږ د احترام لائق اندامونو ته د داسې احترام ضرورت نشته. خو خدای پاک بدن داسې جوړ کړی دے چې هغه یې قدره اندامونو ته یې زیات عزت ورکړی دے، (۲۵) د دې دپاره چې په بدن کبني یې اتفاقی پیدا نه شی بلکې اندامونه د یو بل برابر خیال وساتي. (۲۶) که یو اندام تکلیف کبني وی نو ټول ورسره په تکلیف کبني وی، او که یو اندام عزت ومومی نو نور ټول اندامونه ورسره خوشحاله وی. (۲۷) نو اوس تاسو ټول په شریکه د مسیح بدن یئ او تاسو ټول د یو بدن اندامونه یئ. (۲۸) او خدای پاک په جماعت کبني بېل بېل کسان مقرر کړل، اول رسولان، دویم نبیان او درېم اُستازان، بیا معجزې ښوونکی، بیا شفا ورکوونکی، مددگاران، انتظام کوونکی او نورې ژبې ویونکی. (۲۹) ولې ټول رسولان یو څه؟ ولې ټول نبیان یو څه؟ ولې ټول اُستازان یو څه؟ ولې ټول معجزې ښوونکی یو څه؟ (۳۰) ولې ټولو ته د شفا ورکولو نعمت ورکړی شو دے څه؟ ولې ټول نورې ژبې وایو څه؟ ولې ټول تشریح کوونکی یو څه؟ (۳۱) خو تاسو د لویو نعمتونو حاصلولو دپاره خپل محنت جاری ساتئ. زه به اوس تاسو ته د ټولو نه یوه افضله طریقه دروښایم.

د مینې نعمت

۱۳ (۱) که زه د بنی آدمو او د فرشتو په ژبو خبرې کوم خو چې مینه نه کوم نو زه ټنگېدونکے ډولکے او یا شپږنگېدونکے چنچنې یم. (۲) او که زه پېشگوئې کولے شم او که ما ته ټول پټ رازونه او ټول علم معلوم وی او که زما داسې ایمان وی چې غرونه خپل ځای نه اخوا کړم، خو که ما کبني مینه نه وی نو زه هیڅ شے نه یم. (۳) که زه خپل ټول مال دولت خیرات کړم او خپل بدن په سوزولو سره قربان کړم، خو که ما کبني مینه نشته نو ما ته هیڅ فائده نشته. (۴) مینه صابره ده، مینه مهربانه ده، مینه چا سره کینه نه ساتی، مینه لافې نه کوی او نه لوی کوی، (۵) نه بې ادبی کوی، نه په خپل مطلب پسې گرځی، نه غصه کوی او نه بدگمانی کوی. (۶) مینه په بدکاری نه خوشحالیږی بلکې په رښتیا وئیلو خوشحالیږی. (۷) مینه ټول څیزونه برداشت کوی، په ټولو څیزونو یقین کوی، د ټولو څیزونو اُمید ساتی او هر څه زغمی. (۸) مینه هیڅکله نه ختمپیری، خو پېشگوینا په ختمې شی، او د نورو ژبو نعمتونه به هم ختم شی، او علم به هم فنا شی. (۹) ځکه چې زمونږ علم او زمونږ نبوت کامل نه دے. (۱۰) خو کله چې کامل څیز راشی نو دا نامکمل څیزونه به ختم شی. (۱۱) کله چې زه ماشوم وم ما د ماشوم غوندې خبرې کولې، زما د ماشوم په شان سوچ وو او د ماشوم په شان ناپوهه وم، خو کله چې زه ځوان شوم نو ما د ماشوموالی خوینوه پرېښودل. (۱۲) ځکه اوس مونږ ته دا په شیشه کبني تت ښکاری خو بیا به یې مخامخ وینو. اوس زما علم نامکمل دے خو بیا به یې پوره وپېژنم څنگه چې زه پوره پېژندلے شوے یم. (۱۳) او اوس ایمان، اُمید او مینه درې واړه پاتې کیږی او په دوی کبني مینه افضله ده.

د نورو ژبو او نبوت کولو نعمت

۱۴ (۱) د مینې او محبت لمن ونیسئ او د روحانی نعمتونو او خاص د پېشگوینې د نعمت خواهش کوئ. (۲) ځکه څوک چې په نورو ژبو خبرې کوی نو هغه د نورو خلقو سره نه، بلکې د خدای پاک سره خبرې کوی، او بل څوک د هغه په خبره نه پوهیږی ځکه چې هغه د روح په وسیله د راز خبرې کوی. (۳) خو بله دا څوک چې نورو ته نبوت کوی نو د هغوی د ترقی او د پاپگیرنی او تسلی دپاره یې کوی. (۴) څوک چې په نورو ژبو کبني خبرې کوی هغوی د خپل ځان ترقی کوی خو څوک چې

نبوت کوی هغوی جماعت ته ترقی ورکوی. (۵) اوس زه غواړم چې تاسو ټول په نورو ژبو خبرې وکړئ خو زما سخت خواهش دا دے چې تاسو نبوت وکړئ. ځکه څوک چې نبوت کوی هغه د نورو ژبو ویونکو نه لوی دے تر دې چې هغه دا ترجمه کړی نو جماعت به پرې ترقی وکړی. (۶) نو زما وروڼو او خوبندو، که چېرې زه تاسو ته درشم او په نورو ژبو کبني خبرې کوم نو زما د وینا بیا تاسو ته څه فائده ده، ترڅو چې زه د کشف یا د علم یا د پېشگوڼي یا د تعلیم خبرې تاسو ته ونه کړم؟ (۷) تاسو بیا لکه د موسیقۍ د هغه بې ساه څیزونو په مثال یئ چې د کومو نه آوازونه راوځي لکه شپیلی یا رباب. که چېرې څوک هغه صفا ونه غږوی نو بیا د هغوی په ساز و سرود څوک پوهېدے شی؟ (۸) که د بیگل آواز صفا نه وی نو یو فوجی به خپل ځان جنگ ته څنگه تیار کړی؟ (۹) هم دغه شان که ستاسو خبرې صفا نه وی نو بیا ستاسو په خبرو به څوک پوهه شی؟ ځکه چې بیا به تاسو هسې دېوال ته لگیا یئ. (۱۰) بې شکه چې په دنیا کبني مختلفې ژبې دی خو یوه هم په کبني بې مطلبه نشته. (۱۱) خو که چېرې زه د کومې ژبې په مطلب نه پوهېرم چا ته چې خبرې کوم نو هغه ته به زه نا آشنا بشکارم او هغه به ما ته نا آشنا بشکاری. (۱۲) نو تاسو چې خپل ځان سره د روحانی نعمتونو خواهش کوئ نو داسې کوشش کوئ چې ستاسو دا نعمتونه د جماعت د ترقی دپاره وی. (۱۳) نو په دې وجه څوک چې په نورو ژبو خبرې کوی نو هغه دې ضرور د تشریح کولو د قابلیت دپاره هم دُعا وکړی. (۱۴) ځکه که زه په نورو ژبو دُعا کوم نو زما روح خو دُعا کوی ولې عقل مې بې کاره دے. (۱۵) نو بیا زه څه وکړم؟ زه به په روح کبني دُعا کوم خو ورسره به په عقل کبني هم دُعا کوم، زه به په روح کبني حمد و ثنا کوم خو زه به په عقل سره هم حمد و ثنا کوم. (۱۶) فرض کړه، که ته په روح کبني حمد و ثنا کوې او یو نا آشنا کس چې هلته موجود وی نو هغه بیا ستا په شکر گزارۍ څنگه آمین کولے شی؟ ځکه چې هغه نا آشنا په دې نه پوهیږی چې ته څه وائی. (۱۷) ځکه چې ته خو به په شنه شان سره شکر گزارۍ وکړې خو ستا شکر گزارۍ بل چا ته څه فائده نه ورکوی. (۱۸) د خدای پاک شکر کوم چې تاسو ټولو نه زیات زه په نورو ژبو کبني خبرې کوم. (۱۹) خو په جماعت کبني هغه پینځه مقصدی خبرې د دې نه بهترې گڼم چې نورو ته ترې فائده ورسې، د هغه لس زره خبرو نه چې په نورو ژبو کبني یې وکړم. (۲۰) اے زما وروڼو او خوبندو، په خپله پوهه کبني ماشومان مة جوړپړئ، بدی ته ماشومان شی خو په پوهه کبني بالغان شی. (۲۱) په تورات کبني لیکلی دی چې، ”زه به دې قوم ته په عجیبه ژبو او په غېرو شونیو خبرې وکړم خو بیا به هم هغوی ما ته غوږ ونه نیسی. دا مالک فرمائی.“ (۲۲) نو روحانی ژبې د ایماندارانو دپاره نه، بلکې د بې ایمانانو دپاره نېسي دی او پېشگوڼي کول د بې ایمانانو دپاره نه، بلکې د ایماندارانو دپاره دی. (۲۳) نو که ټول جماعت راغونډ وی او په نورو ژبو لگیا وی نو که نا آشنا یا بې ایمانه دننه راشی نو ولې هغوی به تاسو ته لیونی ونه وائی څه؟ (۲۴) خو که تاسو ټول نبوت کوئ که یو بې ایمانه یا نا آشنا دننه راشی نو د دې په اورېدو به هغه په دې قائل شی چې گناه گار شوم یم او هغه بیان به د ده جاج واخلي. (۲۵) د بې ایمانه د زړه د راز څرگندېدو نه پس به هغه کس د خدای پاک په وړاندې په سجده شی او د هغه عبادت به وکړی، او اقرار به وکړی چې، ”بې شکه خدای پاک په تاسو کبني دے.“

په ترتیب سره عبادت کول

(۲۶) نو اے وروڼو او خوبندو، لنډه دا، هر کله چې تاسو عبادت له راجمع کېږئ نو په تاسو کبني دې څوک حمد، یا تعلیم، یا کشف یا په نورو ژبو خبرې او یا د نورو ژبو تشریح په ترتیب سره کوئ او دا هر یو کار د جماعت د ترقی دپاره کوئ. (۲۷) که څوک په نورو ژبو خبرې کوی نو صرف دوه یا زیات نه زیات درې کسان دې نمبر په نمبر خبرې وکړی او یو کس دې بې تشریح کړی. (۲۸) خو که څوک تشریح کوونکے نه وی نو هغوی دې په جماعت کبني چپ پاتې شی او خپل ځان او د خدای پاک سره دې خبرې وکړی. (۲۹) نو تاسو صرف دوه یا درې نېبانو ته د خبرو موقع ورکوئ، او نور دې په آرام سره د هغه د خبرو جاج واخلي. (۳۰) خو که په حاضر و کسانو کبني چا ته د مالک نه کشف ملاو شی نو کوم کس چې د اول نه په نبوت کولو لگیا دے هغه دې خاموش شی. (۳۱) ځکه هر یو نمبر په نمبر نبوت کوئ، نو چې تاسو ټولو ته هدایت او داپاگیرنه حاصله شی، (۳۲) او نېبان د نېبانو د روحونو تابع وی. (۳۳) ځکه چې خدای پاک د بد نظمۍ نه، بلکې د امن خدای دے. لکه چې د مقدسینو په ټولو جماعتونو کبني دے (۳۴) بنځي دې په جماعتونو کبني خاموشه وی. ځکه چې هغوی ته د خبرو کولو اجازت نشته بلکې هغوی دې تابعدارې وی څنگه چې شریعت هم وائی. (۳۵) که هغوی په څه خبره ځان پوهول غواړی نو هغوی دې د خپلو خاوندانو نه په کور کبني تپوس کوی. ځکه چې په جماعت کبني د بنځي دپاره خبره کول د شرم خبره ده. (۳۶) ولې د

خُدائِ پاڪ ڪلام تاسو جوڀ ڪڙي دے خُءُ؟ يا وِلي دا صرف تاسو ته رارسهدلے دے؟ (۲۷) ڪُءُ خُوك د نبوت، يا د روحاني نعمتونو د لرلو دعويٰ وڪڙي نو هغه دې پوهه شي چي ڪومي خبري زه تاسو ته ليڪم هغه د مالڪِ حڪم دے. (۲۸) هر خُوك چي دا نه مني، نو هغه به هم نا منظوره ڪڙي شي. (۲۹) نو اے زما ملگرو، د نبوت ڪولو خواهش ڪوئ او په نورو ژبو خبري ڪوونكي مه منع ڪوئ. (۳۰) خو هر يو ڪار صحيح او ترتيب سره ڪوئ.

د حضرت عيسىٰ مسيح بيا ژوندي ڪېدل

۱۵ (۱) نو زما ورويو او خوڀندو، زه به اوس تاسو ته هغه زيرے درياد ڪڙم چي ما تاسو ته درڪڙي وو، ڪوم چي تاسو قبول ڪڙي وو او په ڪوم چي تاسو قائم هم ٿي. (۲) او د ڪوم په وسيله چي تاسو خلاصون حاصلوئ ڪه چڙي تاسو زما په درڪڙي زبڙي قائم ٿي، ڪه نه ٿي نو ستاسو ايمان راوڀل عبث وو. (۳) ما د ٽولو نه اول هغه اهم خبره تاسو ته در ورسوله ڪومه چي ما ته رارسهدلي وه چي د صحيفو په مطابق مسيح زمونڀر د گناهونو دپاره مڙ شو، (۴) او هغه بنخ شو او د ڪتاب مقدس په مطابق هغه په دريمه ورغ بيا ژوندي پاڻهدلو. (۵) او هغه اول بطروس او بيا دولسو ڪسانو ته بنڪاره شو. (۶) بيا هغه يو ځل د پينځو سوو نه زيات ورويو او خوڀندو ته بنڪاره شو چي په هغوي ڪبني زيات ڪسان تر اوسه ژوندي دي او ڇيني مڙه دي. (۷) بيا هغه يعقوب ته بنڪاره شو او د دې نه پس ٽولو رسولانو ته. (۸) د ٽولو نه په آخر ڪبني هم ما ته بنڪاره شو، زه چي بي مودې پيدا شوے يم. (۹) زه په رسولانو ڪبني د ٽولو نه ورڪوٽي يم تر دې چي د رسول بللو لائق هم نه يم ڇڪه چي ما د خُدائِ پاڪ جماعت زورولے وو. (۱۰) خو زه چي هر ڇهه يم هغه د خُدائِ پاڪ په فضل يم، او هغه فضل چي په ما وشو هغه بي فائدي نه وو. په حقيقت ڪبني ما د هغوي ٽولو نه زياته خواري ڪڙي ده. اگر ڪه دا ما ونه ڪڙه بلڪي د خُدائِ پاڪ په هغه فضل وشوه چي په ما دے. (۱۱) نو بيا په دې ڪبني دومره فرق نه ڀڙبوڇي ڪه چڙي زه بيان وڪڙم او يا ڪه هغوي، خو مونڀر دواڙه يو زيرے بيانو په ڪوم چي ستاسو د اول نه ايمان دے.

د مرو بيا ژوندي ڪېدل

(۱۲) نو اوس ڪه مونڀر زيرے بيانو چي مسيح له مرو نه بيا راژوندي شوے دے نو بيا په تاسو ڪبني ڇيني دا څنگه وائي چي د مرو بيا ژوندي ڪېدل نشته؟ (۱۳) ڪه د مرو بيا ژوندي ڪېدل نه وے نو بيا خو مسيح هم راژوندي شوے نه دے. (۱۴) او ڪه مسيح بيا نه وي راژوندي شوے نو بيا زمونڀر پيغام عبث دے او ستاسو ايمان هم بي فائدي دے. (۱۵) بلڪي مونڀر د خُدائِ پاڪ دروغڙن گواهان شو ڇڪه چي مونڀر د خُدائِ پاڪ په حقله دا گواهي ورڪڙي وه چي هغه مسيح راژوندي ڪڙو. ڪه چڙي مڙي بيا نه راژوندي ڪڙي نو بيا هغه بي هم نه دے ژوندي ڪڙي. (۱۶) ڇڪه چي ڪه مڙي نه راژوندي ڪڙي نو بيا مسيح هم راژوندي شوے نه دے. (۱۷) او ڪه چڙي مسيح نه وو راژوندي شوے نو ستاسو ايمان عبث دے او تاسو اوس هم په خپلو ڙو گناهونو ڪبني راگڙي ٿي. (۱۸) او بيا دا هم هغوي خُوك چي په مسيح ڪبني مڙه شوي دي هغوي هم هلاڪ شوي دي. (۱۹) ڪه چڙي زمونڀر اُميد په مسيح صرف د دې ژوند دپاره وي نو بيا مونڀر په ٽولو انسانانو ڪبني قابل رحم يو. (۲۰) خو په حقيقت ڪبني مسيح د مرو نه بيا راژوندي شوے دے. دغه شان هغه د مرو نه اولنے ژوندي شوے انسان دے. (۲۱) لکه څنگه چي د يو انسان په سبب په دنيا مرگ راغلو نو داسي د يو انسان په سبب د مرو نه بيا راژوندي ڪېدل راغلل. (۲۲) او لکه څنگه چي ٽول خلق په آدم ڪبني مڙه ڪڙي، نو دغه شان به ٽول په مسيح ڪبني بيا راژوندي ڪڙي. (۲۳) خو د راژوندي ڪېدو خپل ترتيب دے، اول مسيح راژوندي شوے دے، او چي ڪله مسيح بيا راشي نو د هغه خلق به هم راژوندي شي. (۲۴) بيا به آخرت راشي. ڪله چي مسيح ٽول حڪمرانان، ٽول اختيارونه او قدرتونه تباه ڪڙي نو د هغې نه پس به هغه بادشاهي خُدائِ پلار ته حواله ڪڙي. (۲۵) ڇڪه چي هغه به تر هغې ضرور بادشاهي ڪوي ترڇو چي خپل ٽول دشمنان د خپلو پينو لاندي ڪڙي. (۲۶) آخري دشمن ڪوم چي به نيست او نابود ڪڙي، هغه مرگ دے. (۲۷) ڇڪه چي ”خُدائِ پاڪ هغه ته په هر ڇيز پوره اختيار ورڪڙي دے.“ نو چي ڪله ڪتاب مقدس داسي فرمائي، چي هغه په هر ڇيز پوره اختيار ورڪڙي دے، نو مطلب دا نه دے چي په خُدائِ پاڪ بي هم اختيار دے، چا چي خپل اختيار مسيح ته ورڪڙي دے. (۲۸) ڪله چي ٽول ڇيزونه د هغه د حڪم لاندي شول نو زوئ به په خپله هم د خُدائِ پاڪ د

حکم لاندې شی چا چې ټول څیزونه د هغه د حکم لاندې کړی دی نو هم دا خدای پاک به د ټولو مالک وی. (۲۹) نو که چېرې داسې وی نو بیا به هغه خلق څه کوی څوک چې د مرو دپاره بپتسمه اخلي؟ که چېرې مړی نه راژوندی کړی، نو بیا ولې خلق د هغوی دپاره بپتسمه اخلي؟ (۳۰) او ولې مونږ هر وخت خپل ځان په خطر کېښي اچوو؟ (۳۱) زما وروڼو او خوښو، زه تاسو ته دا وایم چې زه هره ورځ مرگ سره لوبې کوم او دا داسې رښتیا خبره ده لکه څنگه چې زه په تاسو زمونږ په مالک عیسیٰ مسیح کېښي فخر کوم. (۳۲) که صرف د انساني امید دپاره زه په افسوس کېښي د وحشتناکو ځناورو سره وجنگېدل نو د دې نه ما ته څه فائده حاصله شوه؟ که مړی بیا نه راژوندی کړی نو ”مونږ له ښه خوراک څښاک په کار دے، ځکه چې سبا به مړه کړو.“ (۳۳) دوکه کېږي مه، ځکه چې د بدو ملګرتیا د انسان ښه عادتونه خرابوي. (۳۴) په پوره هوش او فکر کېښي راشئ او نوره گناه مه کوئ. ځکه زه دا ستاسو د شرمېدلو دپاره وایم چې په تاسو کېښي څه خلقو ته د خدای پاک په حقله علم نشته.

راژوندی شوی بدن

(۳۵) خو څوک به تپوس وکړی چې، ”مړی څنگه راژوندی کړی او د هغوی بدن به څه قسم وی؟“ (۳۶) اے نادانه، کوم تخم چې ته کړې نو ترڅو چې هغه مړ نه شی تر هغې نه ژوندی کړی. (۳۷) او څه چې تاسو کړئ دا تاسو تیار بوتی نه کړئ بلکې صرف د تخم دانه کړئ که هغه د غنم وی یا د څه بل څیز وی. (۳۸) خو خدای پاک دې ته یو وجود ورکوی چې هغه ورته منتخب کړی وی او هر قسم تخم ته هغه خپل خپل وجود ورکوی. (۳۹) دغه شان غوښه هم یو شان نه وی بلکې د انسانانو غوښه یو قسم وی او د څاروو بل او د مارغانو بل او د کبانو غوښه بل قسم وی. (۴۰) هم دغه شان آسمانی او زمکنی وجودونه هم شته، او د آسمانی وجود بنائست یو قسم او د زمکنی وجود بل شان وی. (۴۱) هم دغه شان د نمر او د سپوږمۍ او د ستورو په بنائست کېښي فرق وی، او بله دا چې د یو ستوری بنائست د بل نه مختلف وی. (۴۲) نو بیا د مرو راژوندی کېدل هم دغه شان وی، د فنا په حالت کېښي ښخ کړی شی او په غیر فانی حالت کېښي راژوندی کړی. (۴۳) د ذلالت په حالت کېښي ښخېږي او د بنائست په حالت کېښي راژوندی کړی، دا په کمزورتیا کېښي ښخ شی او په طاقت کېښي راژوندی شی. (۴۴) دا جسمانی وجود ښخ شی او روحانی وجود راژوندی شی. چې جسمانی وجود شته نو روحانی وجود هم شته. (۴۵) هم دغه شان لیکلی دی، ”اول سرے، یعنی آدم ژوندی نفس جوړ شو، خو آخری آدم ژوندون ورکونکے روح جوړ شو.“ (۴۶) اول جسمانی او بیا روحانی وجود پیدا کړی یعنی وجود اول جسمانی، او بیا روحانی شی. (۴۷) اولنۍ انسان یعنی آدم د خاورو نه جوړ شوی وو، او دویم انسان آسمانی دے. (۴۸) او د زمکې خلق لکه د اول انسان په شان د خاورو دی، او آسمانی خلق لکه د هغه آسمانی انسان په شان دی. (۴۹) او څنگه چې مونږ د دې زمکنی انسان په صورت جوړ شوی یو دغه شان به د آسمانی انسان په صورت کېښي هم شو. (۵۰) زما وروڼو او خوښو، زما مطلب دا دے چې دا جسمانی بدن د خدای پاک د بادشاهۍ وارث کېدے نه شی، او نه فانی کېدونکی د غیر فانی کېدونکی وارث کېدے شی. (۵۱) غوږ شی، زه به درته یوه د راز خبره وکړم چې مونږ ټول خو به نه مرو بلکې مونږ ټول به بدل شو، (۵۲) او د آخری بیگل د آواز سره په یوه لحظه او د سترگو په رپ کېښي به مړی په غیر فانی حالت کېښي راژوندی شی، او مونږ به بدل شو. (۵۳) ځکه چې دا فانی کېدونکے بدن به ضرور غیر فانی لباس واچوی او دا ختمېدونکے بدن به د ابدی ژوندون لباس واچوی. (۵۴) کله چې دا فانی بدن غیر فانی، او دا فنا کېدونکے بدن ابدی لباس واچوی، بیا به هغه قول پوره شی چې لیکلے شوی دی چې، ”په مرگ فتح غالبه شوه.“ (۵۵) ”اے مرگه، ستا فتح څه شوه؟ اے مرگه، ستا د طاقت هغه لسه څه شوه؟“ (۵۶) د مرگ لسه گناه ده او د گناه طاقت شریعت دے. (۵۷) خو د خدای پاک شکر دے چې هغه مونږ ته د مالک عیسیٰ مسیح په وسیله فتح راکوی. (۵۸) نو اے زما خوږو وروڼو او خوښو، ټینگ او قائم اوسئ او همېشه د مالک په کار کېښي بوخت اوسئ ځکه چې تاسو ته پته ده چې په مالک کېښي ستاسو خواری بې فائدي نه ده.

د مقدسینو دپاره چنده

۱۶ (۱) اوس د هغې چندی په حقله چې د مقدسینو دپاره کړی تاسو به په هغه هدایاتو عمل کوئ چې ما د گلتيانو جماعتونو ته ورکړی دی. (۲) د هرې هفتې په اوله ورځ دې په تاسو کېښي هر یو کس د خپلې گټې نه د خپل ځان سره څه نا څه جمع

کوی، د دې دپاره چې کله زه درشم چې د چندې کولو حاجت ما ته نه وی. (۲) او زه چې کله درشم نو زه به هغه کسانو ته چې تاسو ته قابل اعتماد وی د پېژندگلو خطونه ولیکم چې یروشلم ته ستاسو چنده یوسی. (۳) او که دا مناسب وی چې زه هم لار شم نو هغوی به ما سره یو ځای لار شی.

د سفر دپاره منصوبې

(۵) زه به د مکدونیې د تېرېدو نه وروستو تاسو له درشم ځکه چې زما اراده ده چې د مکدونیې په لاره هلته لار شم. (۶) او کېدې شی چې زه تاسو سره پاتې شم او ژمې تاسو سره تیر کړم نو چې بیا زه چرته ځم نو تاسو به مې هلته رخصت کړئ. (۷) ځکه زه اوس په لاره کېنې تاسو سره ملاقات کول نه غواړم بلکې زما دا امید دې که مالک وغوښتل نو ځه وخت به تاسو سره تیر کړم. (۸) خو زه به د پنځوسمې اختر پورې په افسوس کېنې پاتې یم. (۹) ځکه چې زما دپاره د ښه خدمت یو لوی ور کولو دې او هلته مخالفین هم پېر دی. (۱۰) که چېرې تیموتیوس درشی نو خیال یې وساتئ چې هغه یې د ځه پرې نه تاسو سره پاتې شی ځکه چې هغه هم زما په شان د مالک خدمت کوی. (۱۱) خپلو ملگرو له دا موقعه ورکوی چې هغه سپک وگنې بلکې هغه صحیح سلامت را رخصت کړئ، زه د هغه په طمع یم سره د نورو ورونیو. (۱۲) نو ما اپولوس ورور نه دا وغوښتل چې د نورو ورونیو سره تاسو ته درشی خو هغه اوس په درتلو راضی نه شو، خو چې کله ورته وخت ملاو شی نو در به شی.

آخری پیغامونه او سلامونه

(۱۳) بېدار اوسئ، په خپل ایمان قائم اوسئ، زړور شی، مضبوط اوسئ. (۱۴) تاسو چې ځه هم کوئ هغه په پوره مینې سره کوئ. (۱۵) او تاسو ته پته ده چې په اخیه کېنې د ستفناس خاندان اول ایمان راوړو او خپل ځانونه یې د مقدسینو خدمت ته وقف کړل، نو اې ورونیو او خویندو، زه تاسو ته خواست کوم چې (۱۶) د هم دغه خلقو تابعداری کوئ بلکې د هر هغه چا هم تابعداری کوئ چې دغه شان خدمت او محنت کوی. (۱۷) زه د ستفناس، فرتوناتوس او د اخیکوس په راتلو پېر خوشحاله یم ځکه چې هغوی ستاسو ځای ونیولو. (۱۸) ځکه چې هغوی ستاسو او زما زیاته پادگیرنه وکړه نو د دغه شان کسانو قدر کوئ. (۱۹) د آسیه جماعتونه درته سلامونه وائی، اکوله او پرسکله د هغې جماعت سره چې د هغوی په کور کېنې دې تاسو ته په مالک کېنې د مینې پک سلامونه کوی. (۲۰) ټول ورویه او خویندې درته سلامونه وائی. په پاکې مینې سره یو بل ته سلام ووايئ. (۲۱) زه پولوس درته په خپل لاس دا سلام لیکم. (۲۲) څوک چې د مالک سره مینه نه کوی په هغوی دې لعنت وی، مالکه راورسه. (۲۳) د مالک عیسی مسیح فضل دې په تاسو وی. (۲۴) زما مینه دې په عیسی مسیح کېنې تاسو ټولو سره وی.